

اعتصابات کارگری اروپا گامی در جهت انسجام طبقه کارگر جهانی

اعتصاب کارگری که امروز سراسر اروپا بخصوص یونان و اسپانیا و ایتالیا و دیگر کشورهای اروپایی را می لرزاند، از بحرانی ناشی میشود که دو سال پیش با بحران مالی وال استریت که در واقع میتوان علنی شدن بحران نئولیبرالی نامید شروع شد.

در حقیقت، سیاستهای نیولیبرالی حاکم بر جهان در سه دهه اخیر که عملکرد و بازتابش را میتوان در بانک جهانی، صندوق بین المللی پول، آزاد سازی بازار و سیاستهای مالی جدید جستجو نمود با بحرانی روبرو است که نتایج و خسارات مخرب آن را امروز میتوان در بیکار سازیهای وسیع، تقلیل و منجمد نمودن دستمزدها، خصوصی سازی بخشهای عمومی، قطع پاداشهای مربوط به تعطیلات سالانه، بالا بردن سن باز نشستگی و افزایش مالیاتها در رابطه با سوخت، الکل و تنباکو و... مشاهده نمود. تنها نتیجه ایی که از این صرفه جویی هایی غیر انسانی و جنایتکارانه گرفته شده است سود هنگفتی است که سرمایه و دولت های سرمایه به جیب زده اند. این همان طرح اصلاحات ریاضت کشانه از طرف دولت های سرمایه نامیده میشود، که مستقیماً زندگی و معیشت طبقه کارگر را مورد هدف و تهاجم قرار داده است.

اعمال این سیاستهای جنایتکارانه در رابطه با طبقه کارگر نه تنها تا کنون نتوانسته بورژوازی جهانی را از این مهلکه بحران نجات دهد، بلکه بانک جهانی و صندوق بین المللی پول با ریختن 750 میلیارد دلار آمریکایی به حساب دولت آمریکا و 110 میلیارد یوروی اتحاد اروپایی به حساب دولت یونان در تلاش برای نجات سرمایه جهانی بر آمده اند. از این پولهای کلان حتی یک سنت برای کارگران بیکار و مردم زحمتکش صرف نشده است. اما در مقابل دولتها از این مبالغ هنگفت نه تنها کسب اعتبار نموده اند و بلکه سعی شده است موسسات و نهادهای سرمایه داری را از این بحران خارج نمایند و در کنارش هم هزینه هایی برای دستگاه پلیسی و سرکوبشان در نظر بگیرند تا شورش و اعتصاب بر حق کارگران و زحمتکشانشان را مهار و سرکوب نمایند.

اعتصابات و اعتراضات میلیونی کارگری امروزه در سطح اروپا بخصوص در یونان، مقاومت و اعتصاب گسترده ماه مه 2010 کارگران راه آهن سراسری اسپانیا و بدنبال آن اعتصاب کارگران و زحمتکشان در شهر مادرید به روشنی گویای این نکته است، که بخشی وسیعی از طبقه کارگر جهانی در مقابل بورژوازی جهانی قد علم کرده است و برای تغییر شرایط و در دست گرفتن سرنوشت خود پا به میدان گذاشته است.

آنچه بوضوح روشن است، کارگران کشورهای اروپایی با اعتراضات و اعتصابات گسترده خود بعنوان بخش عظیمی از طبقه کارگر جهانی در مبارزه با بورژوازی جهانی هار و تا دندان مسلح از خواسته ها و مطالبات مشترکی برخوردارند، که همانا مبارزه و اعتراض بر علیه خصوصی سازیها در بخش صنعت، آزاد سازی بازار لجام گسیخته سرمایه و سیاستهای بانک جهانی و صندوق بین المللی پول میباشد

امروز طبقه کارگر جهانی برای برون رفت از این فقر و فلاکت چاره ای جز مبارزه و متحد شدن ندارد و تنها با سلاح اتحاد و همبستگی جهانی اش قادر خواهد بود بحران موجود را به نفع اکثریت جامعه بشری رفع نماید و با اتکاء به متشکل شدنش در ابعاد وسیع تر و به نمایش گذاشتن نیروی طبقاتیش سیاستهای ضد کارگری بورژوازی جهانی را خنثی نموده و آن را وادار به عقب نشینی نماید.

زنده باد مبارزه طبقه کارگر جهانی بر علیه سرمایه جهانی !

9 اکتبر 2010

کانون همبستگی کارگران ایران و کانادا

kanonhambastagi@gmail.com